म हि मर्ज्यातः कृष्ण महाकाशगता महान्। उपर्युपरि तत्रापि गतिस्तव तपोमयी। यां न विद्म वयं मर्व्वे एक्कन्ताऽपि पितामहं। लोकास्वधा दुष्कृतिना नागलोकसु दारुणः। पृथिवीक्षेगी लाना चेत्रं सर्वस्य कर्मणः। खमस्यिराणां विषया वायना तुत्ववित्तना । गतिः समदमाळ्यानां खर्गः सुक्रतकर्षणा। ब्राह्मे तपिस युक्तानां ब्रह्मलोकः परा गतिः। गवामेव तु गोलोको दुरारे। हा हि सा गतिः। स तु लाकस्वया कष्ण सीदमानः कतात्मना। धतो धतिमता वीर निव्नतापद्रवं गवा। तदहं समनुप्राप्ता गवा वाक्येन चादितः। ब्रह्मण्य महाभाग गारवात्तव चानघ । अहं भूतपतिः कृष्ण देवराजः प्रन्दरः । श्रदितेर्गर्भपर्याये पूर्व्वजस्ते पुरातनः । तेजस्तेजस्विनश्चैव यत्ते दर्शितवानदं। मेघरूपेण तत्मर्वं चन्तुमर्हिम मे विभा। एवं चान्तमनाः कृष्ण खेन मै। म्येन तेजमा। ब्रह्मणः प्ररण् मे वाक्यं गवाञ्च गजविक्रमः। श्राह त्वा भगवान् ब्रह्मा गावञ्चाकाणगा दिवि। कर्मिभिक्ते। विता दिव्येक्तव मंरचणादिभिः। भवता रचिता नाका गोलाक्य महानयं। यदयं पुरुवैः साद्धं वर्द्धामः प्रसर्वेस्तथा। कर्षकान् पुरुवैर्वाह्यैर्मिथेन हिवषा सुरान्। त्रियं शक्तप्रवृत्तेन तर्पयिथामि कामदाः। तदसाकं गृहस्वं हि प्राणद्य महाबल। श्रद्यप्रस्ति ना राजा लिमिन्द्रा व भव प्रभा । तसान्वं काञ्चनैः पूर्विद्वस्य पयसा घटैः। रिभिरद्याभिषिच्यस मया इस्तावनामितैः। ऋहं किलेन्द्रो देवानां लङ्गवामिन्द्रताङ्गतः। गोविन्द इति लोकास्वां सोव्यन्ति भवि शाश्वतं। समोपरि यथेन्द्रस्वं स्वापितो गोभिरीश्वरः। उपेन्द्र इति कृष्ण लं। गास्यन्ति दिवि देवताः। ये चेमे वार्षिका मामास्रलारे। विहिता मम। एषामद्भ प्रयच्छामि शरत्कालन्तु पश्चिमं। श्रद्यप्रसृति मासी दे। ज्ञाखिन्त मम मानवाः। वर्षार्द्धे च ध्वजा मद्यं ततः पूजामवास्यमि। ममाम्बप्रभवं द्रपं तदा त्यच्यन्ति वर्द्धणः। श्रन्यभादमदाश्चैव ये चान्ये मेघनादिनः। श्रान्तिं सर्वे गमिश्विति मम कानविचारिणः। विश्वज्ञचिर्तामाश्रामगस्या विचिर्ययित। सहस्रंश्यारादित्यसापयन् स्वेन तेजसा ततः शरदि युक्तायां मीनकामेषु वर्ष्टिषु। याचमाने खगे तीयं विभुतेषु भुतेषु च। इंससारमपूर्णेषु नदीना पुलिनेषु च। मत्त्रतीञ्चप्रणोदेषु मत्तेषु व्वभेषु च। गाषु चैव प्रदृष्टामु चरन्तीषु पया बड़। निवृत्तेषु च मेघेषु निर्यात्य जगतो जलं। त्राकाशे शस्त्रमङ्गाशे हंमेषु विचरत्म च। जातपद्मेषु तोयेषु वापीषु च मरःसु च। तडागेषु च कान्तेषु तीयेषु विमलेषु च । कलमावनतायासु पक्क नेदारपङ्किषु। मध्यस्यं मिललारमां कुर्वन्तीषु नदीषु च। सुमस्यायाञ्च मोमाया मनोहयां मुनरिप। पृथिया पृथ्वाष्ट्रायां रम्यायां वर्षमंचये। श्रीमत्स पिद्धिमार्गेषु फलवत्स तृणेषु च। द्रसमस् च देशेषु प्रवत्तेषु मखेषु च। ततः प्रवर्त्यते पुष्या शरत् सुप्तात्यिते लिय। लाकेऽस्मिन् लप्ण निखिले यथैव चिदिवे तथा। नरास्वाचैव माचैव ध्वजाकारासु यष्टिषु।